

Els límits de la llibertat d'expressió

EL PUNT, Editorial, 18.06.08

La decisió de la jutgessa de la sala penal del jutjat número 6 de Madrid Inmaculada Iglesias de condemnar Federico Jiménez Losantos a pagar una multa de 36.000 euros per un delictes continuat d'injúries greus amb publicitat pels insults i les injúries contra l'alcalde de Madrid, Alberto Ruiz-Gallardón, posa damunt la taula el debat sobre els límits de la llibertat d'expressió. Les maneres d'informar i opinar de la cadena COPE i especialment del seu locutor estel·lar, Federico Jiménez Losantos, ha suposat una vulneració sistemàtica dels principis bàsics del periodisme amb objectius que no tenen res a veure amb la llibertat d'expressió. Un dret que si bé inclou la crítica més dura, xoca amb els drets i les llibertats d'altres persones. I rebutja la injúria. El periodista de la COPE ha estat condemnat perquè qui s'ha sentit ofès l'ha demandat.

Hi ha molta altra gent i altres institucions, com ara el govern de la Generalitat i els catalans, que sovint han estat víctimes del menyspreu continuat i dels intents de descrèdit amb mentides de les ones de la COPE, que amb les seves pràctiques ha intentat deteriorar greument la imatge d'algunes institucions i menyscabar el paper que han d'exercir els mitjans de comunicació en un sistema de llibertats. No han servit de res les queixes reiterades que s'han fet arribar a la Conferència Episcopal Espanyola, que ha defensat aquesta línia en les seves emissores. Només alguna cosa s'ha començat a moure des que el PP ha perdut les eleccions.

Més enllà dels bons resultats econòmics que pot haver donat aquesta política informativa a la Conferència Episcopal, que és la principal

accionista de la COPE, aquesta institució hauria de vetllar perquè es compleixi l'ideari de l'emissora que proclama el respecte a les persones i el diàleg civilitzat defugint l'apassionament unilateral i la crítica sistemàtica.